

שנה טובה לילדי ישראל

אניב באמצע הקיץ? אניב בימי להט השמש והיובש - כיצד?

אביב באמצע הקיץ ובלהט השמש והיובש, אביב לנפש - ובעברית שרשית הדם

הוא הנפש - הוא אותו יום נפלא; יום ראשון ללימודים, פתיחת בתי הספר,

פתיחת כיתות לימודים, פתיחת מיליוני עיניים ואזניים ומוחות ולבות של ילדי

ישראל ללמוד ומורי ישראל ללמד;

איזה יום יפה גם אם יום חמסין, איזה יום יפה גם אם כיעור בפוליטיקה, איזה

יום יפה גם אם **מש** נוגות מעצבנות שחורות ומלוכלכות החדשות. אין יום דענן

מזה בימות השנה, גם מראה עיניים נפלא: רחובות נעים ושבולים בכפרים כמרבדי

פרחים, מרבדים נעים נעים ברוח - והרי גם זו סגולה מסגולות הלשון העברית: הרוח

הנושבת והרוח החוטבת, מלה אחת לזה ולזה - מרבדיכ פורחים נעים אל הרוח: ללמוד

וּלְלִמּוֹד.

וְנִוְלִי זֶה בְּמַטֵּה מַהֲדָבְרִים הָרֵאשׁוֹנִים וְהַסְרִיסִים שְׂכָדָאֵי לְלִמּוּד וּלְלִמָּה אוֹתוֹ; לְשׁוֹן

עברית שבה "הדם הוא הנפש" ככתוב וכמונה בראשית כתבינו, כמעט נראש כל כתבינו.

לשון בה נפשיות איננה מנותקת מהגוף, והדבר הוא נפשי מאוד והנשמה נושמת ממס ולא

ה' הו ערטילאי וכוּפּשט, ויט דוח קלה מניטת להטיב נפש ויש רוח מסיבה לקושיות

ידידיו. "אני לא! למדו נא את שששששששששש ילדינו עברית זו כהלכתה

ובעברית כהלכותה, למשל, אין ולא יכול להיות שיש חוק היכולת לחדש

ולתתחדש, אך יש לה ויכול להיות לה וחייב להיות לה חשק לתת חידוש

משרשיה לענפי ענפים ופירות, כגון אותו חידוש שחידשה לי בתום מלכב ויוצר. אחת

מנכדותי - וורדאי כבר סיפרתי זאת ואני שם ומספך - בואה אלי ערב ראש השנה

בשאלה: כנא, יש לך מחשב? למה לך מחשב - שאלתי כבר אב כי עדיין לא מניין:

הגננת אמרה, שבראש השנה צריך לעשות חשבון נפש...

נפשי קפצה מרוב שמחה לחידוש לטובי זה, כי הוא עברי כל כך גם במחשבת מחשב:

כי אכן אני לה לנפש שאין עמה חשבון ואבוי לחשבון שהוא נסול נפש מפי עוללים

ויונקים נייסד עוד, וכחכמו אותו סיפור חסידים: בא חסיד בפני הרבי מקוצץ

לשאול עצה: מה יחנך את בנו, למלאכה או להוראה (ייתכן שבימינו ישנן ברירות

סובות מאלו...) למדו להיות מורה, השיב הקודקא, אולי יזדמן לו תלמיד טוב

ו י ל מ ד כשהר...

סכנות רבות צפויות לה לישראל, לדמוקרטיה שבה פחות מכולן. סכנות הצפונות בה עדיין - להוציא סכנות מבחון, ששם אויבים ומלחמה, שלא ששם בידי מורים לשנוע אותן - סכנה חומרנות וציניות וירידה ונזאת אחים.

תחילה חשבתי: שמא הגיעה השעה לאחר הדמוקרטיה שניצלה, תוקדש שטח השנה גם לציונות, משמע לחידוש המודעות לךך - כמו בימים עברו לגבי התנועה הציונית לכל זרמיה - שישראל הוא היטב: הושג כלי כצויין לביצוע האידאיה של גאולה (גם למונח זה יש להחזיר את יופיו ומשמעותו וגם כורחו ומעשיותו), גאולת ישראל כעם במולדתו וגאולה לתת לארץ - זו סיכמת קק"ל, ששטש אולי בחירושי דרכים אך בדבקות במטרה.

אך טבתי וראיתי: לא ציונות איננה עניין שיש "להקדיש" לה שנה במקביל או במסלים לדמוקרטיה. הכל ותמיד - עד בוא המזיח. צריך להיות ספוג בה, גם הדמוקרטיה, כי בה ובחינוך לה כל תלוי פה, כי הוא הלשון אשר בפינו והאדמה אשר תחת רגלינו, כי היא טעם חיינו ובעת הכרח גם טעם מותנו, כי עליה נתקיים העם בגלויות ובהעדרה נשחט למיליונים, כי הגאולה מחבליה יפה וכופלאה כארץ גם במדברותיה ובצורתיה לאהבה אותה, והגלות איומה ומחפירה גם בטווחותיה וזהבה, כי אין כמעשה וציבורות, כיבוש האויץ מידי זרים והאדמה מידי שושט יובש ושממה והעם מידי גלות, אין הקדים בתולדות עם ליופי ואתגר כשם שאין תקדים להטמדתנו ששל בגלויות: כי היה לנו לחנך תמיד. ולא במלים בלבד כי אם בדגם מופת חיים ומסירות כי אין הימים הנשיים והמדעים בין אנשים וסקר. בין כנות וצביעות. רק באהבה מחנכים לאהוב, רק במען מלמדים לתת.

לידיעת והבנת מורים ומחנכים בישראל.

תהא זו התפילה והברכה לשנת הילדים;

יֵהָא כָּל יוֹם לִימּוּדִים כִּיּוֹם רֵאשׁוֹן לֵי: בְּזוֹ הִרְעַנְנוֹת, בְּזוֹ הִסְקִרְנוֹת בְּזוֹ הִשְׁמַחָה וּבְזוֹ
הָאֲהָבָה בַּה הוֹלְכִים הַיּוֹם אִתְּךָ כּוֹלְכֶם. יִלְדִים קִטְנִים וְגִדּוּלִים, מֵלֵאז לְבוֹתֵיכֶם דַּעַת וּבִינָה
וְתֵהֵיכָה דַּעַתְכֶם וּבִינַתְכֶם שׁוֹפְעֵי אֲהָבָה לְכָל אִשְׁרֵי שְׂטָטְשׁ יִקָּר לָנוּ, חַיִּיב לֵהֵיוֹת יִקָּר לָנוּ
כִּי הוּא גַם עֲתִידָנוּ: לְדַעַת גִּדּוּלַת הָעַם שְׁלָנוּ, לְאֲהוּב אוֹתוֹ עַל דַּעַת אוֹרוֹתָיו וְצִלְלֵיו
כְּאַהֲבַת הָאָרֶץ עַל דַּעַת שְׁפִלוּתָהּ וְסוּמְרוּגְיָהּ וּפְרִיחוּתָהּ וּמְדַבְּרוּתָהּ.

מלב מלא קנאה בכם וגם במוריקם הברכה: שנה טובה לכם, לכולכם, שנת אהבה לכל הראוי לאהבה כעם וכארץ וכחרותם. ~~ששששש~~ להתמד וחירות יצירה בם.